

ISMÉT NEMZETISÉGI HETET TARTOTTUNK AZ ÓVODÁBAN

„Mi a neve a falunkban lévő múzeumnak?”- kérdezem a gyerekeket csoportunkban. „Helytudományi múzeum!”- jön a válasz H. Botitól. Hát, tudomány ide, tudomány oda... Járt-e már minden dunabogdányi lakos a mi helytörténeti múzeumban? Ismerjük-e falunk múltját, azt az örökséget, melyet őseinktől kaptunk? Lehet, hogy nem mindenki tud ezekre a kérdésekre határozott „igen-nel” felelni. Mi ebbe a múltba kalauzoltuk el óvodásainkat néhány napra. A gyerekek játékos formában egy időutazáson vehetnek részt, ami természetesen hiteles, de mégsem „tudományos”. Már régi hagyomány óvodánkban a nemzetiségi hét megszervezése és lebonyolítása. A teljesség igénye nélkül mutatom be Önöknek, mi ezt hogyan csináljuk. Elmegyünk a múzeumba. Megcsodáljuk a régi tárgyi emlékeket. Számítógép helyett lúdtollal, fűrdőszoba helyett mosdótálal, terhes Barbie baba helyett porcelánfejű bával találkozunk. Az emlékmű körül elmon-

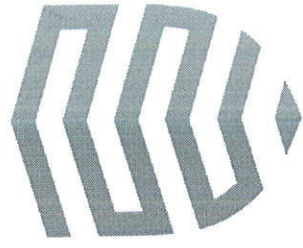

dott történet igazi érzelmeket csal arcukra. „Ez egy igaz történet volt!” – hallom a gyerekeket útban az óvoda felé. Régi épületeket, kőkapukat és kőpadokat nézünk meg. Kicsit összehasonlítjuk a mai építészeti stílussal, faluképpel. Már több alkalommal sütöttünk-főztünk együtt a gyerekekkel valami „svábosat”. Maradék sosem volt! Korabeli fényképeket nézegetünk, régi és mai tárgyakat hasonlítunk össze, bemutatjuk használatu-

kat, lúdtollal rajzolunk. Minden évben vendégeket hívunk, akik dalokkal vagy táncokkal örvendeztetnek meg minket. Idén Vogel Norbi és Vogel-Léka Zsófi dalai csendültek fel az óvoda falai között. Köszönjük nekik a szép élményt! Nemzetiségi hetünkön a báb-színházi előadás is német- magyar nyelvű. A Márton-napi lámpás felvonuláson a szülőkkel együtt mindig nagy számban veszünk részt. Köszönjük a Német Nemzetiségi Önkormányzatnak, és mindazoknak, akik munkájukkal segítik ezt a programot!

„Tudjuk az idő nem áll meg, de vannak dolgok, értékek, amelyek a sürgető idő ellenére is megállnak. Emberi erőfeszítés kell, hogy elpusztítsuk vagy megőrizzük őket.” /Csoóri S./ Őrizzük meg tehát mi együtt ezt a múltat, melyre méltán büszkék lehetünk!

Szanisbenger Jánosné
óvodapedagógus

BETHLEN GÁBOR

Alap

megjelenés Bajdasi: kismű 2019. december